

ಮಾಹಿತಿಗೆ ಅಂತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೆಲ್ಫಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬೇರೆ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ನನಗನಿಸಿದ್ದು, ಸೆಲ್ಫಿ ಉಳ್ಳವರ ಮುಖವು ಮುದ್ದು ಬರುವಂತಿತ್ತು ಸೆಲ್ಫಿಯಿಲ್ಲದವರ ಬರಿ ಮುಖವು ಹಾಳೂರು ಹದ್ದಿನಂತಿತ್ತು||

ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರೆಶಿಯಸ್ ಸೆಲ್ಫಿ ಡಿಲಿಟ್ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ ಅನಿಸಿ, ಬೇರೆಯವರ ಕಡೆ ಕ್ಲಿಕ್ ಕ್ಲಿಕ್ ಕೊಂಡ ನನ್ನದೇ ಫೋಟೋಗಳ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ! ನಾವು ಸೆಲ್ಫಿ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಇವು ನಮ್ಮನ್ನ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾ ಅಂತ ಹೆದರಿ

ಕಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಬದಲು ಒನ್ ಡೈವ್ ಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ನನ್ನ ಟ್ಯಾಬ್ ಮೆಮೊರಿ ಸ್ಟೇಸ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿತಾ ಪಯಣ ಆಡಿಯೋಸ್ ಎಂಬ ಅಡುಗೆಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ, ಮೊನ್ನೆ, ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸುದ್ದಿಯ ತುಣುಕುಗಳು ಕಂಡವು. ನಿನ್ನೆಯ ಸುದ್ದಿ ನಾಳೆಗೆ ರದ್ದಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಸುದ್ದಿಗಳೆಲ್ಲ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಪಾಲಾದವು.

ಮುಂದೆ ಡೌನ್ ಲೋಡ್ಸ್ ಎಂಬ ಡೈನಿಂಗ್ ರೂಂಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅಡುಗೆಮನೆ ಪೂರ್ಣ ಸಂಸಾರ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದೆನಿಸಿದ್ದಲ್ಲ

ಹರಿಯಲಾಗದು. ಧರಿಸಲಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಂತೆ ಅದರಿಂದ ಬ್ಯಾಗ್ ಹೊಲಿಯಬಹುದು, ಪಿಲ್ಲೋ ಕವರ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಲೊರೆಸಲು ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂತೆಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಸಫಲವಾಗದ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೂಡುವ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂತೆಯೇ ವಿಡಿಯೋಸ್ ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದೊಂದು ವಿಡಿಯೋ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮಲಗಿದ್ದು, ತಿಂದಿದ್ದು, ಕುಡಿದಿದ್ದು, ಆಡಿದ್ದು, ಮಾತನಾಡಿದ್ದು, ನಕ್ಕಿದ್ದು, ಕಳೆದಿದ್ದು, ಅತ್ತಿದ್ದು, ಬಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಕೆಮ್ಮಿದ್ದು, ಸೀನಿದ್ದು, ಆಕಳಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೌತುಕವೆನಿಸಿ ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು, ಮೆಮೊರಿ ಸ್ಟೇಸ್ ತುಂಬಿದ್ದೇ ತುಂಬಿದ್ದು. ಒಂದು ವಿಡಿಯೋ ಅಕ್ಕರೆಯ ಉಮೇದು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಡಿಯೋ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹರಿವು, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಂಧವ್ಯದ ಘಮಲು ಸೂಸಿದರೆ, ಮಗದೊಂದು ಭಾವುಕದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಡಿಯೋ ಹಿಂದೆ ಭಾವನೆಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಗೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಹಾಕಿದರೆ ನನ್ನ ಮನದ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿಯಾನೆ? ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿತಾ ಅಭಿಯಾನದಿಂದ ದೂರ ಇಟ್ಟಾಯ್ತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಎಂಬ ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್. ಇದನ್ನು ಇಣುಕಿದಾಗ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾ! ಇದನ್ನ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಬ್ಬಾ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆನಿಸಿತು. ಟ್ಯಾಬ್ ಮೆಮೊರಿ ಸ್ಟೇಸ್ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿರುವ, ಬೇರೆಯವರು ಶೇರ್ ಮಾಡಿದ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಫೋಟೋ, ವಿಡಿಯೋ, ಆಡಿಯೋ ಕ್ಲಿಪ್ಸ್, ಲೇಖನಗಳು, ಫಾರ್ಮಟ್ಡ್ ಮೆಸೇಜ್ ಗಳು ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲಲಿಲ್ಲ. ಸಾಗರದ ಇನ್ನೊಂದು ತೀರ ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸ್ಮಾಲ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೊನೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇರ್ ಫೀಟ್ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೂ 4ರಿಂದ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಪೈಸೆಯೂ ನನಗೆ ಕೊಡದೇ ನನ್ನ ಟ್ಯಾಬ್ ಮೆಮೊರಿ ಸ್ಟೇಸ್ ಅನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ತಮ್ಮ ಫೋಟೋ, ವಿಡಿಯೋಗಳಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯೋದಿಲ್ಲಾ? ಆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ಎತ್ತಿ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಗೆ ಹಾಕಿದೆ ನೋಡಿ, ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಿಬಿ ಮೆಮೊರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗಿ ಒಂದು ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ ಸಿಗ್ತು.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೀಗೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಂಪನ್ನವಾಯ್ತು ನೋಡಿ. ಸೃಷ್ಟಿತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಾಗೂ ಮೆದುಳು ದಣಿದಿದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಮೆರೆಹೋದೆ. ■

ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತ ನನ್ನ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಆದ್ರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ನಮ್ಮ ಟ್ಯಾಬ್ ಮೆಮೊರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನೇನು ಆ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಸೆಲ್ಫಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಲೆಲಿ ಥಟ್ಟನೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಬಂತು. 'Picture is worth a thousand words but Memory is priceless' ಅಂತ ಅನಿಸಿ ಅದನ್ನೂ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಬ್ಬಾ! ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೇ ಅಂತ ಸೆಲ್ಫಿ ಆದ ಫೋಟೋಗಳೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟವು.

ಆ ಮೆಮೊರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ (ಸೆಲ್ಫಿ, ನಾನ್ ಸೆಲ್ಫಿ) ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಟೆರಾಬೈಟ್ ಗಳಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಾದ ಒನ್ ಡೈವ್ ಎಂಬ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಅಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ

ಆಮೇಲೆ ಓದಿದರಾಯ್ತು ಎಂದು ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಕಡೆ ಎಂದೂ ಮುಖ ಮಾಡದೇ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಗಳ ರಾಶಿ ಡೌನ್ ಲೋಡ್ಸ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ ಇತ್ತು.

'ಡೌನ್ ಲೋಡ್ಸ್' ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಇವುಗಳ ಲೋಡ್ ನಿಂದ ಮೆಮೊರಿ ಡೌನ್ ಆಗುವುದಂತೂ ಖಚಿತ. ಹಾಗಾಗಿ ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಡೆಸ್ಟಿಬಿನ್ ಗೆ ಅಪ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ವಿಡಿಯೋಸ್ ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ಸರದಿ. ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ಎನ್ನುವುದೇ ಒಂದು ಭಾವನಾಲೋಕ. ಅದು ಬಟ್ಟೆಯ ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹರಿದುಹೋದ, ಬಣ್ಣ ಮಾಸಿದ, ಬಿಗಿಯಾದ ಉಡುಪುಗಳು ಕೂಡ ನಮಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಬಟ್ಟೆ ಹರಿದರೂ, ಮಾಸಿದರೂ ಆ ಬಟ್ಟೆಯ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಾಂಧವ್ಯ